

رش

جناب میرزا باقر علیه بهاء الله

بسمی العلیم

سبحان الّذی انزل الآیات و اظهر البیّنات و نطق بما قام به اهل القبور فی یوم فیہ حدّثت الأرض اخبارها و سرت نسمة موجدھا و خالقھا و ارتعدت فرائص الّذین کفروا باللّٰه المہیمن القیوم طوبی للّذین سمعوا و اجابوا و قاموا علی خدمة الأمر بالروح و الریحان علی شأن ما منعتم الصّفوف و الجنود یا باقر ان استمع التّداء من شطر السّجن ثمّ اشکر ربّک بما توجّه الیک و انزل لک ما انار به الوجود قد ذکرک اسمی علیہ بهائی و انزلنا لک ما یبقی به ذکرک بدوام الملک و الملكوت و نذکر فی هذا المقام من سمّی بعنّدلیب الّذی ذکرناه من قلمی الأعلى فی الصّحیفۃ الحمراء و انا المقتدر علی ما اشاء بقولی کن فیکون طوبی لمن یسمع منه ما یریدہ الی اللّٰه العزیز الودود البهّاء علیک و علی الّذین سمعوا التّداء اذ ارتفع من مقامی المحمود

این سند از [کتابخانه دیجیتال بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایند.

آخرین ویراستاری: ۱۸ فوریه ۲۰۲۳، ساعت ۵:۰۰ بعد از ظهر